

opusdei.org

Paavin viesti 37. Maailman Nuortenpäiviä varten

Paavi Franciskuksen kirje valmistaa meitä tulevan Maailman Nuortenpäiviä varten. Nuortenpäivät pidetään Lissabonissa 1.-6. elokuuta 2023.

9.2.2023

HÄNEN PYHYYTENSÄ PAAVI
FRANCISUKSEN VIESTI XXXVII

MAAILMAN NUORTENPÄIVÄÄ 2022-2023 VARTEN

**"Maria nousi ja lähti kiireesti."
(Luuk. 1:39)^[1]**

Rakkaat nuoret!

Panaman maailman nuortenpäivän teemana oli: "Minä olen Herran palvelija. Tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan" (Luuk. 1:38). Tämän tapahtuman jälkeen jatkoimme matkaamme kohti uutta määränpäätä – Lissabon 2023 – sydämet tulessa Jumalan kiireellisestä kutsusta nousta. Vuonna 2020 mietimme Jeesuksen sanoja: "Nuori mies, minä sanon sinulle: nouse!" (Luuk. 7:14). Viime vuonnakin meitä innoitti apostoli Paavali, jolle ylösnoussut Herra sanoi: "Nouse! Minä nimitän sinut todistajaksi siitä, mitä olet nähnyt" (vrt. Ap. t. 26:16). Sillä matkalla, joka meidän on vielä kuljettava ennen Lissaboniin saapumista, meillä on

rinnallamme nasaretilainen Neitsyt, joka heti enkelin ilmestyksen jälkeen "nousi ja lähti kiireesti" (Luuk. 1:39). Yhteistä näille kolmelle teemalle on sana: "nouse!". Muistakaamme, että se on sana, joka myös puhuu meille heräämisestä unesta, heräämisestä elämään ympärillämme.

Näinä levottomina aikoina, jolloin ihmiskuntaa on koetellut pandemian aiheuttama trauma sekä sodan tragedia, Maria näyttää meille kaikille, ja erityisesti teille nuorille, läheisyyden ja kohtaamisen tien. Toivon ja uskon vakaasti, että kokemus, jonka monet teistä saavat Lissabonissa ensi elokuussa, merkitsee uutta alkua teille nuorille ja teidän kanssanne koko ihmiskunnalle.

Maria nousi

Enkelin ilmestyksen jälkeen Maria olisi voinut keskittyä itseensä ja omiin huoliinsa ja pelkoihinsa

uudessa tilanteessaan. Sen sijaan hän uskoi itsensä kokonaan Jumalalle. Hänen ajatuksensa kääntyivät Elisabetin puoleen. Hän nousi ylös ja lähti eteenpäin, elämän ja liikkeen maailmaan. Vaikka enkelin hämmästyttävä viesti oli aiheuttanut järisyttävän muutoksen nuoren Marian suunnitelmissa, hän ei jäänyt halvaantuneeksi, sillä hänen sisällään oli Jeesus, ylösnousemuksen ja uuden elämän voima. Maria kantoi jo sisällään Karitsaa, joka oli teurastettu ja joka kuitenkin elää. Hän nousee ylös ja lähtee liikkeelle, sillä hän on varma, että Jumalan suunnitelma on paras suunnitelma hänen elämälleen. Mariasta tulee Jumalan temppeli, pyhiinvaeltajakirkon kuva – kirkon, joka lähtee palvelemaan, kirkon, joka tuo ilosanoman kaikille!

Ylösnousseen Kristuksen läsnäolon kokeminen omassa elämässämme, hänen kohtaamisensa "elävänä", on

suurin hengellinen ilo, valon räjähdys, joka ei voi jättää ketään koskettamatta.

Maria lähtee heti liikkeelle innokkaana viemään uutista muille, todistamaan tämän kohtaamisen ilosta. Tämäkin on se, mikä aiheutti ensimmäisten opetuslasten kiireen ylösnousemuksen jälkeen: "[naiset] lähtivät nopeasti haudasta pelosta ja suuresta ilosta ja juoksivat kertomaan hänen opetuslapsilleen" (Matt. 28:8).

Ylösnousemuskertomuksissa kohtaamme usein kaksi sanaa: "herätä" ja "nousta". Niillä Herra patistaa meitä lähtemään kohti valoa ja antamaan hänen johdattaa meidät kaikkien suljettujen oviemme kynnyksien yli. "Tällä kuvalla on suuri merkitys kirkolle. Myös meitä Herran opetuslapsina ja kristillisen yhteisön jäseninä kutsutaan nousemaan nopeasti ylös, astumaan

ylösnousemuksen salaisuuteen ja antamaan Herran johdattaa meidät poluille, joita hän haluaa osoittaa meille." (Pyhien Pietarin ja Paavalin juhlapäivän saarna, 29. kesäkuuta 2022).

Herran Äiti on esikuva liikkeellä oleville nuorille, jotka kieltäytyvät seisomasta peilin edessä pohtimassa itseään tai jäämästä "verkkoon". Marian katse on aina suunnattu ulospäin. Hän on pääsiäisen nainen, joka on jatkuvassa eksoduksen tilassa^[2], lähdössä itsestään kohti sitä suurta toista, joka on Jumala, ja kohti muita, veljiään ja sisariaan, erityisesti niitä, jotka ovat suurimmassa hädässä, kuten hänen serkkunsa Elisabet.

... ja lähti kiireesti

Pyhä Ambrosius Milanolainen kirjoittaa Luukkaan evankeliumia koskevassa kommentaarissaan, että Maria lähti kiireellä kohti kukkuloita,

"koska hän iloitsi lupauksesta ja pyrki palvelemaan muita ilostaan syntyneellä innolla. Ollessaan täynnä Jumalaa minne muuallekaan hän olisi voinut lähteä kuin kohti kukkuloita? Pyhän Hengen armo ei salli viivyttelyä". Marian kiire on siis merkki hänen halustaan palvella, julistaa iloaan ja vastata epäröimättä Pyhän Hengen armoon.

Marian motiivina olivat hänen iäkkään serkkunsa tarpeet. Hän ei pidättäytynyt tai jäänyt välinpitämättömäksi. Hän ajatteli enemmän muita kuin itseään. Ja tämä antoi innostusta ja suuntaa hänen elämälleen. Jokainen teistä voi kysyä: "Miten reagoin tarpeisiin, joita näen ympärilläni? Keksinkö heti jonkin syyn olla osallistumatta? Vai osoitanko kiinnostusta ja halukkuutta auttaa?" On selvää, ettet voi ratkaista kaikkia maailman ongelmia. Voit kuitenkin aloittaa lähimmäistesi ongelmista, oman

yhteisösi tarpeista. Joku sanoi kerran Äiti Teresalle: "Se, mitä teet, on vain pisara valtameressä". Ja hän vastasi: "Mutta jos en tekisi sitä, meressä olisi yksi pisara vähemmän".

Kun kohtaamme konkreettisia ja kiireellisiä tarpeita, meidän on toimittava nopeasti. Kuinka monet ihmiset maailmassamme odottavatkaan jonkun heistä huolestuneen ihmisen vierailua! Kuinka monet vanhukset, sairaat, vangitut ja pakolaiset kaipaavatkaan myötätuntoa osoittavaa katsetta, vierailua veljeltä tai sisarelta, joka ylittää välinpitämättömyyden muurit!

Millainen "kiire" teillä on, rakkaat nuoret? Mikä saa teidät tuntemaan tarvetta nousta ylös ja lähteä liikkeelle, ettette jäisi seisomaan paikallenne? Monet ihmiset kysyvät itseltään pandemian, sodan, pakolaisuuden, köyhyyden,

väkivallan ja ilmastokatastrofien kaltaisten tosiasioiden jälkeen: Miksi tämä tapahtuu minulle? Miksi minulle? Ja miksi juuri nyt? Mutta todellinen kysymys elämässä on sen sijaan: Kenen vuoksi minä elän? (vrt. Christus Vivit, 286).

Nasaretilaisen nuoren naisen kiire on sellaisten ihmisten kiirettä, jotka ovat saaneet Herralta poikkeuksellisia lahjoja ja jotka tuntevat tarvetta jakaa ne ja antaa kokemansa suunnattoman armon vuotaa muillekin. Se on sellaisten ihmisten kiirettä, jotka kykenevät asettamaan muiden ihmisten tarpeet omiensa edelle. Maria on esimerkki nuoresta ihmisestä, joka ei tuhlaa aikaa huomion tai muiden hyväksynnän hakemiseen – kuten usein tapahtuu, kun olemme riippuvaisia "tykkäyksistä" sosiaalisessa mediassa. Hän lähtee etsimään aidoimpia "yhteyksiä": niitä, jotka syntyvät kohtaamisesta,

jakamisesta, rakkaudesta ja
palvelemisesta.

Maria lähti ensimmäisen kerran
tapaamaan serkkuaan jo sinä
päivänä, kun enkeli oli ilmestynyt
hänelle, eikä aika tai matka ole
koskaan estänyt häntä vierailemasta
niiden poikiensa ja tyttäriensä luona,
jotka tarvitsevat hänen rakastavaa
apuaan. Jos Jumala "asuu" omassa
matkassamme, se voi johtaa meidät
suoraan jokaisen veljemme ja
sisaremmme sydämeen. Kuinka monta
todistusta olemmekaan kuulleet
ihmisiltä, joiden luona Maria –
Jeesuksen äiti ja meidän äitimme –
on "vieraillut"! Kuinka monissa
kaukaisissa paikoissa maan päällä
kaikkina aikoina – ilmestysten ja
erityisten armojen kautta – Maria on
vieraillut kansansa luona!
Maapallolla ei käytännössä ole
paikkaa, jossa hän ei olisi vieraillut.
Jumalan Äiti liikkuu kansansa
keskellä hellästi ja pitäen huolta

rakastavasti; hän tekee omakseen lastensa huolet ja murheet. Ja missä tahansa on pyhäkkö, kirkko tai kappeli, joka on omistettu Neitsyt Marialle, sinne hänen lapsensa kokoontuvat sankoin joukoin. Ajatelkaa kaikkia näitä kansanhurskauden ilmauksia! Pyhiinvaellukset, juhlat, rukoukset, kuvien pystyttäminen taloihin ja niin monet muut hartauden teot ovat konkreettisia esimerkkejä Herran Äidin ja hänen kansansa välisestä elinvoimaisesta suhteesta, jossa he vuorotellen vierailevat toistensa luona!

Terveellinen kiire ajaa meitä aina ylöspäin ja toisia kohti

Terve kiire ajaa meitä aina ylöspäin ja toisia kohti. On kuitenkin olemassa myös epätervettä kiirettä, joka voi ajaa meidät elämään pinnallisesti ja ottamaan kaiken kevyesti: ilman sitoutumista ja huolenhäivää, ja

omistautumatta sille, mitä teemme. Se on niiden kiirettä, jotka elävät, opiskelevat, työskentelevät ja seurustelevat ilman todellista henkilökohtaista panostusta. Näin voi tapahtua ihmissuhteissa: perheissä, kun emme koskaan pysähdy kuuntelemaan ja viettämään aikaa toisten kanssa, ja ystävyysuhteissa, kun odotamme ystäviemme viihdyttävän meitä ja täyttävän tarpeemme, mutta katsomme heti muualle, jos näemme, että heillä on ongelmia ja he tarvitsevat aikaamme ja apuamme. Jopa rakastuneista pareista vain harvoilla on kärsivällisyyttä tutustua toisiinsa ja ymmärtää toisiaan. Meillä voi olla sama asenne koulussa, työssä ja muilla jokapäiväisen elämämme osa-alueilla. Kun asioita tehdään kiireellä, niistä ei yleensä tule hedelmällisiä. Ne ovat vaarassa jäädä hedelmättömiksi ja elottomiksi. Kuten luemme Sananlaskujen kirjasta: "Ahkeran suunnitelmat

johtavat varmasti runsauteen, mutta jokainen hätäilevä tulee vain puutteeseen" (21:5).

Kun Maria saapuu Sakariaan ja Elisabetin kotiin, tapahtuu ihmeellinen kohtaaminen! Elisabet itse oli kokenut Jumalan ihmeellisen väliintulon, joka antoi hänelle lapsen vanhoilla päivillään. Hänellä olisi ollut täysi syy aloittaa puhumalla itsestään, mutta hän ei kuitenkaan ollut "täynnä

itseään", vaan hän oli innokas toivottamaan tervetulleeksi nuoren serkkunsa ja tämän kohdun hedelmän. Heti, kun hän kuuli Marian tervehdyksen, Elisabet täyttyi Pyhästä Hengestä. Tällaisia yllätyksiä ja Hengen vuodatuksia tapahtuu, kun osoitamme aitoa vieraanvaraisuutta, kun asetamme toiset, emmekä itseämme, keskiöön. Näemme tämän myös Sakkeuksen tarinassa. Luukkaan evankeliumista

luemme, että "kun Jeesus tuli siihen paikkaan [jossa Sakkeus oli], hän katsoi ylös ja sanoi hänelle: 'Sakkeus, tule äkkiä alas, sillä minun on tänään yövyttävä talossasi'. Niin hän kiiruhti alas ja otti hänet ilolla vastaan" (19:5–6).

Monilla meistä on ollut se odottamaton kokemus, että olemme tavanneet Jeesuksen ja saaneet ensimmäistä kertaa kokea sellaista läheisyyttä ja kunnioitusta, ennakkoluulojen ja paheksunnan puutetta, rakastavaa katsetta, jota emme ole koskaan kohdanneet missään muussa. Eikä vain sitä. Olemme myös huomanneet, että Jeesukselle ei riittänyt, että hän vilkaisi meitä kaukaa; hän halusi olla kanssamme ja jakaa elämänsä kanssamme. Tämän kokemuksen tuoma ilo sai meidät kiirehtimään ottamaan hänet vastaan, tuntemaan tarvetta olla hänen kanssaan ja tutustua häneen paremmin. Elisabet

ja Sakarias ottivat Marian ja
Jeesuksen vastaan kotiinsa.
Oppikaamme näiltä kahdelta
vanhukselta vieraanvaraisuuden
merkitystä! Kysykää
vanhemmiltanne ja
isovanhemmiltanne sekä
yhteisöjenne vanhimmilta jäseniltä,
mitä heille on merkinnyt se, että he
ovat toivottaneet Jumalan ja muut
tervetulleiksi elämäänsä. Tulette
hyötymään siitä, että kuulette ennen
teitä eläneiden kokemuksia.

Rakkaat nuoret, nyt on aika lähteä
kiireesti kohti konkreettisia
kohtaamisia, kohti aitoa hyväksyntää
niitä kohtaan, jotka ovat erilaisia
kuin me. Näin kävi nuorelle Marialle
ja iäkkäälle Elisabetille. Vain näin
voimme kuroa umpeen sukupolvien,
yhteiskuntaluokkien, etnisten ja
muiden ryhmien välisiä etäisyyksiä
ja jopa lopettaa sodat. Nuoret
edustavat aina toivoa uudesta
yhtenäisyydestä hajanaisessa ja

jakautuneessa ihmisperheessämme. Mutta vain jos he voivat säilyttää muistin, vain jos he voivat kuulla vanhusten draamoista ja unelmista. "Ei ole sattumaa, että sota on palaamassa Eurooppaan samaan aikaan, kun sen viime vuosisadalla kokenut sukupolvi on kuolemassa sukupuuttoon" (Viesti vuoden 2022 maailman isovanhempien ja vanhusten päivää varten). Tarvitsemme liittoa nuorten ja vanhojen välillä, jotta emme unohtaisi historian opetuksia; meidän on voitettava kaikki nykymaailmassa esiintyvät polarisaation ja ääriliikkeiden muodot.

Pyhä Paavali ilmoitti Efesolaisille kirjoittaessaan, että "nyt Kristuksessa Jeesuksessa te, jotka kerran olitte kaukana, olette tulleet lähelle Kristuksen veren kautta. Sillä hän on meidän rauhamme; hän on lihassaan tehnyt molemmat ryhmät yhdeksi ja

murtanut erottavan muurin eli vihamielisyyden väliltämme" (2:13–14). Jeesus on Jumalan vastaus niihin haasteisiin, joita ihmiskunta kohtaa kaikkina aikoina. Maria kantaa tätä vastausta sisällään mennessään Elisabetin luo. Suurin lahja, jonka Maria tuo iäkkäälle sukulaiselleen, on itse Jeesus. Hänen tarjoamansa konkreettinen apu oli varmasti kaikkein arvokkainta. Mikään ei kuitenkaan olisi voinut täyttää Sakariaan taloa niin suurella ilolla ja tyytyväisyydellä kuin Jeesuksen läsnäolo Neitsyt Marian kohdussa, joka oli nyt elävän Jumalan majapaikka. Tuossa vuoristokylässä Jeesus pelkällä läsnäolollaan ja sanomatta sanaakaan saarnasi ensimmäisen "vuorisaarnansa". Hän julisti hiljaa Jumalan armoon luottavien köyhien ja nöyrien autuutta.

Viestini teille, rakkaat nuoret, kirkolle uskottu suuri sanoma on

Jeesus! Kyllä, Jeesus itse, hänen äärettömässä rakkaudessaan jokaista meistä kohtaan, hänen pelastuksessaan ja uudessa elämässä, jonka hän on lahjoittanut meille. Maria on esikuvamme; hän näyttää meille, miten otamme tämän valtavan lahjan vastaan elämäämme, jaamme sen muiden kanssa ja tuomme näin Kristuksen, hänen myötätuntoisen rakkautensa ja anteliaan palvelunsa syvästi haavoittuneelle ihmiskunnallemme.

Kaikki yhdessä Lissaboniin!

Maria oli nuori nainen, kuten monet teistä. Hän oli yksi meistä.

Italialainen piispa Don Tonino Bello osoitti hänelle tämän rukouksen:

"Pyhä Maria..., tiedämme hyvin, että sinun kohtalosi oli purjehtia valtameren syvyyksissä. Jos pyydämme sinua halaamaan rannikkoa, se ei johdu siitä, että haluaisimme pidättää sinua, vaan

siitä, että nähdessämme läheisyytesi lannistuksemme rannoille, tulemme huomaamaan, että meidätkin on kutsuttu uskaltautumaan sinun laillasi vapauden avomerelle" (Maria, donna dei nostri giorni, Cinisello Balsamo, 2012, 12–13).

Kuten tämän trilogian ensimmäisessä viestissä mainitsin, juuri Portugalista lähti tuntemattomiin maailmoihin 1400- ja 1500-luvuilla suuri joukko nuoria – mukaan lukien monet lähetyssaarnaajat – nimenomaan jakamaan kokemuksiaan Jeesuksesta muiden kansojen ja kansakuntien kanssa (vrt. vuoden 2020 maailman nuorisopäivän viesti). Tuohon maahan 1900- luvun alussa Maria päätti tehdä erityisen vierailun. Fatimasta käsin hän osoitti kaikenikäisille ihmisille voimakkaan ja suurenmoisen sanoman Jumalan rakkaudesta, joka kutsuu meitä kääntymykseen ja todelliseen

vapauteen. Kutsun jälleen kerran teitä kaikkia osallistumaan nuorten suureen mannertenväliseen pyhiinvaellukseen, joka huipentuu maailman nuorten- päivän viettoon Lissabonissa ensi elokuussa. Haluan myös muistuttaa teitä siitä, että ensi marraskuun 20. päivänä, Kristuksen kuninkaan juhlapäivänä, vietämme maailman nuorten- päivää paikalliskirkoissa kaikkialla maailmassa. Tässä yhteydessä maallikko-, perhe- ja elämänkysymysten osaston äskettäin julkaisemasta asiakirjasta ”Pastoraaliset suuntaviivat maailman nuorisopäivän viettämiseksi paikalliskirkoissa” voi olla suurta apua kaikille niille, jotka osallistuvat nuorten sielunhoitoon.

Rakkaat nuoret, unelmani on, että maailman nuortenpäivänä voitte kokea uudestaan Jumalan ja veljiemme ja sisariemme kohtaamisen ilon. Pitkän sosiaalisen

etäisyyden ja eristäytyneisyyden
ajanjakson jälkeen me kaikki
löydämme Lissabonissa – Jumalan
avulla – uudelleen kansojen ja
sukupolvien välisen veljellisen
syleilyn ilon, sovinnon ja rauhan
syleilyn, uuden lähetysveljyyden
syleilyn! Sytyttäköön Pyhä Henki
sydämissänne halun "nousta" ja ilon
siitä, että kuljemme yhdessä
synodaalisesti ja jätämme
taaksemme kaikki väärät rajat. Nyt
on aika nousta! Nouskaamme
Marian tavoin "ja lähtekäämme
kiireesti". Kantakaamme Jeesusta
sydämissämme ja tuokaamme hänet
kaikille niille, jotka kohtaamme!
Tässä elämänne kauniissa vaiheessa
painakaa eteenpäin älkääkä lykätkö
kaikkea sitä hyvää, mitä Pyhä Henki
voi saada teissä aikaan! Rukoilen
rakkaudella unelmienne ja
matkanne jokaisen askeleen
puolesta.

Roomassa, Pyhä Johannes Lateraani,
15. elokuuta 2022, Siunatun Neitsyt
Marian taivaaseenastumisen
juhlapäivänä

Franciscus

Opiskelijakodit Tavasttähti ja Silta-
klubi osallistuvat Nuortenpäiviin.
Mikäli olet kiinnostunut voi ottaa
yhteyttä: siltaklubi@gmail.com ja
tavasttahti@gmail.com

^[1] Raamatunkohdat on käännetty
kirjeen englanninkielisestä versioista
eivätkä välttämättä vastaa Raamatun
suomenkielisten käännösten
sanamuotoja.

^[2] Sana eksodus viittaa Israelin
kansan pääsemiseen vapauteen
Egyptin orjuudesta. Tämä tapahtuma
toimii esikuvana sille vapautukselle,
jonka Jeesuksen sovitustyö
mahdollistaa. Mariassa vapaus
näkyvät muun muassa siten, ettei hän
ole lukkiutunut omiin ongelmiinsa

vaan hän on avoin Jumalalle ja
muille ihmisille, ja hän pystyy
palvelemaan heitä.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/fi-fi/article/paavin-
viesti-37-maailman-nuortenpaivaa-
varten/](https://dev.opusdei.org/fi-fi/article/paavin-viesti-37-maailman-nuortenpaivaa-varten/) (6.8.2025)